

Op 24 mei opnieuw met 100.000 +

TWEEDE ACTIEPLAN: WEG MET DE REGERING EN DE BESPARINGEN

We zitten nog volop in de sociale verkiezingen. Hoe groot wordt de deelname? Welke delegatie gaat erop vooruit? Hoe zal de verhouding zijn tussen de bonden? Dat is nog grotendeels onbekend. Voor de patroons en de politici zijn onze militanten egoïsten en weten onze kandidaten niet wat er leeft op de vloer. In de massamedia worden vakbonden dag in dag uit platgebrand. Toch zijn we er sterker op geworden. Nooit eerder waren er 132.750 (!) kandidaten. Het aantal vakbondsleden is sinds 2006 met 200.000 toegenomen. 75% van de Vlaamse en 81% van de Franstalige kiezers vindt dat de vakbonden van groot belang zijn om onze sociale rechten te verdedigen. Dit enorme reservoir aan steun voor een alternatief op het neoliberale afbraakbeleid mobiliseren, wordt de inzet van het actieplan van de vakbonden.

Het actieplan dat de vakbondsleiding vandaag voorlegt, is niet min (Zie kader). Het kon moeilijk anders: de tussentijdse 'vingeroefening' van Kris Peeters is meer dan één brug te ver. Dat hij daar in een context van Panama Papers aan toevoegt dat we met zijn allen boven onze stand leven, is waanzinnig arrogant. Binnenkort staan ook de loonwet en de omkadering van het stakingsrecht op de agenda en dan moet volgens Peeters het echte snoeiwerk deze zomer nog beginnen. Het zou ons niet verbazen dat daar opnieuw een indexsprong tussen zit. Door zoveel strijdlust aangestoken, doet ook het VBO een duit in het zakje door de bescherming van de delegees te betwisten.

Staking breken heet voortaan "humanitaire missie"

Premier Michel wil 'deze unieke coalitie aangrijpen om het

DNA van de samenleving te wijzigen'. Versta: de regering gaat voor een krachtmeting. Haar houding tegenover de staking van de cipiërs toont hoever ze wil gaan. Heel het jaar door moeten gevangenen in overvolle cellen in het zicht van hun medegevangenen hun behoefte doen, maar als de cipiërs ten einde raad in staking gaan, dan stuurt de regering het leger op 'humanitaire' missie. Als de regering dezelfde middelen inzet tegen stakingen als tegen aanslagen, hoeft het dan te verbazen dat de patronale extremist Van Eetvelt die logica doortrekt en ons terroristen noemt?

Leger of geen leger, als we op 24 mei terug met 100.000+ in Brussel betogen, zal dat de regering dooreen schudden. Met die boodschap moeten we van hieruit vertrekken naar onze bedrijven: onze acties kunnen wel degelijk resultaat opleveren. We mogen niet wachten tot na de sociale verkiezingen, de beste verkiezingscampagne is die welke inspeelt op de actuele thema's. Onze affiches moeten omhoog, onze pamfletten uitgedeeld, maar we moeten vooral de tijd gebruiken om met de hele militantenkern collega na collega te overtuigen om deze keer mee te doen. Waarom geen mobilisatielijst opstellen die we dag na dag aanvullen? Iedere sector, ieder bedrijf, iedere werknemer wordt door minstens één maatregel extra geraakt. We moeten hen daarop aanspreken en waar mogelijk personeelsvergaderingen organiseren. Waarom het actieplan er niet ter stemming voorleggen om de betrokkenheid te maximaliseren?

Particuliere belangen patroon 'on hold' zetten

Zal niemand naar zo'n personeelsvergadering komen? Dat weet je pas als je het geprobeerd hebt, maar zelfs al valt de

24 mei: betoging in gemeenschappelijk vakbondsfront
31 mei: betoging van de openbare diensten
25 mei- 17 juni: thematische acties
20-24 juni: sensibilisering in de bedrijven
24 juni: algemene staking van het ABVV (en mogelijk verschillende ACV-centrales)
29 september: betoging in gemeenschappelijk vakbondsfront
7 oktober: algemene staking in gemeenschappelijk vakbondsfront

Linkse Socialistische Partij

Volg onze dagelijkse verslagen, standpunten en voorstellen voor de strijd op:

www.socialisme.be

aanwezigheid tegen, dan kan je er tenminste op wijzen dat je iedereen de kans geboden hebt om mee te beslissen. De patroon wil het niet? Deze krachtmeting overstijgt het bedrijf, het gaat over het behoud van onze sociale rechten en daarvoor zullen zijn particuliere belangen even moeten wijken. Je durft niet spreken voor zoveel volk? Vraag je secretaris of desnoods een ervaren delegatie uit je sector als gastspreker. Je bedrijf ligt in of bij een woonwijk? Waarom de burelen niet vragen om de mobilisatieaffiche aan hun raam te hangen? Maak voor 24 mei concrete afspraken, als het kan aan de ingang van het bedrijf. Neem megafoon, vlaggen, koffie en een radio mee. Zorg voor animatie aan het vertrekpunt.

Eén betoging en één staking zullen niet volstaan, daarvoor is de inzet te groot. Het ABVV heeft gelijk om nog voor de zomer uit te pakken met een 24-urenstaking op 24 juni. Zoniet dreigt de aanval op de 38-urenweek, op de overheidspensioenen en de toegenomen flexibiliteit ondergesneeuwd te worden onder nieuwe maatregelen. Zo hebben ook een aantal beroepscentrales van het ACV het begrepen. Maar het is uiteraard geen toeval dat de regering het echte snoeiwerk deze zomer plant. Ze hoopt op minder aandacht en meer toegeeflijkheid. Dat is waarom waarom de vakbonden het actieplan over de zomer tillen. We kijken ernaar uit wat de spreker ons daarover zal vertellen. De sterkte van de vakbonden zijn echter de militanten. Zij zullen het actieplan in de bedrijven en als het enigszins kan ook in de wijken errond gestalte moeten geven. Hopelijk wordt vandaag ook tijd uitgetrokken voor hun commentaar.

Een taxshift? Deze regering moet vallen!

Een actieplan dat loopt over 5 maand kan heel sterk zijn. We krijgen de nodige tijd om de collega's te bestoken met argumenten. Maar we gaan dat deze zomer toch niet afzwakken? We gaan ons toch niet opnieuw laten rollen met een taxshift die op een aanslag op onze koopkracht uitdraait? Uit het actieplan van 2014 hebben we geleerd dat deze regering niet wil matigen, dat ze enkel 'onderhandelt' over pietluttigheden. Waarom niet zeggen waar het op slaat: deze regering lanceert een politieke krachtmeting, haar ten val brengen is het enige gepaste antwoord.

Een politieke staking? Niet de vakbonden, maar de regering plaatst ieder sociaal conflict op de politieke agenda. Wat is er trouwens mis met een politie-

ke staking? Het leverde ons de 8-urendag, het algemeen stemrecht en het jaarlijks verlof op. De regering koketteert graag met 'westerse waarden', maar wil ons wel de middelen ontzeggen waarmee die werden afgedwongen.

Deze regering is niet krachtig. Haar economisch beleid faalt. De Belgische economie is teruggevallen van een koppositie naar de staart van Europa. Het begrotingstekort bevindt zich opnieuw in de Europese gevarezone. De nationale schuld neemt toe ondanks de lagere rentenlasten. Met Finland is ons land het enige in Europa waar de tewerkstellingsgraad terugloopt. Wat als morgen de olieprijs opnieuw stijgen? Wat als de Europese Centrale Bank haar beleid van geldcreatie en lage rentevoeten bijstelt? Wat als de Chinese economie echt wegglijdt in recessie? Wat als Cameron morgen het referendum over een Brexit verliest? Bij wie denk je dat de regering dan zal komen aankloppen? Als we deze regering ten val brengen, zal gelijk welke regering die erna komt uit een ander vaatje moeten tappen. Ze zal immers met een meer zelfbewuste arbeidersklasse geconfronteerd worden.

Vakbonden kunnen politiek landschap hertekenen

Een beweging om de regering en de besparingen weg te staken, zal onvermijdelijk leiden tot discussie over een politiek alternatief. Gewoon terugkeren naar centrum-linkse coalities die het besparingsbeleid aan een trager ritme verderzetten, zou een enorme teleurstelling zijn. De vakbonden zijn de grootste ledenorganisaties van het land. Hun oproepen worden massaal opgevolgd. Talloze jongeren, ook niet-gesyndiceerden, proberen op hun manier de sociale strijd te versterken, in Hart Boven Hard, Nuit Debout en andere spontane mobilisaties. Een tweede actieplan mag zich niet beperken tot het stoppen van de besparingen en al evenmin tot de val van de regering, maar moet in de bedrijven, op de straat, in de wijken, de krachten bundelen waarmee we een andere politiek zullen afdwingen.

Elders in Europa dagen nieuwe linksere partijen zoals de Spaanse coalitie van IU en Podemos de sociaaldemocratie uit. Sinds Corbyn voorzitter werd, is er binnen het Britse Labour een burgeroorlog aan de gang tussen rechtse Blairisten en linkse Corbynisten. De voorcampagne van Sanders in de VS illustreert het potentieel voor een partij die volledig breekt met de politiek van Wall Street. Een breuk van de vakbonden met de traditionele 'partners' en een kordaat initiatief dat openstaat voor nieuwe sociale bewegingen, de PVDA en andere krachten van radicaal links, zou een verpletterend enthousiasme opwekken en op enkele maanden tijd het politieke landschap in ons land kunnen hertekenen. LSP wil daaraan bijdragen, tegelijk blijven opkomen voor een einde aan dit voorbijgestreefd systeem van privaat bezit en winstbejag en ijveren voor een modern democratisch socialisme met vrij gebruik van kennis en middelen ten behoeve van allen.

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om onze standpunten en bekommernissen naar voor te brengen. Ook inzake media geldt dat wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Daarom is socialistische media belangrijk. Koop maandblad De Linkse Socialist van onze militanten voor 2 euro of neem een jaarabonnement van (minstens) 20 euro.